

Zpráva o výjezdu do Estonska TAPA 14

Pavel Neústupný, Berlín, září 2014

V druhé polovině července 2014 jsme se znovu vydali na 10 dní do Estonska, nejsevernější baltické republiky. Náš evangelizační výjezd do města TAPA asi 80 km východně od hlavního města Tallinnu byl už třetí v pořadí, a snad i nejlepší. Český tým s 13 účastníky přiletěl z Prahy a sestával z deseti mladých lidí od 16 do 28 let a z tří sester od 40 do 50 let. Tým vedla Marie Kunzmannová a její muž Ota. Druhý tým přiletěl z Berlína a byli v něm Pavel, Irene a Jonas Neustupní. Pavel celý výjezd připravil a koordinoval. Patřili k nám také dva Estonci – Epp z Rakvere a Juhan z Kuressaare. Celkem nás tedy bylo 18.

Spolupracovali jsme s metodistickým a baptistickým sborem v Tapě. Začali jsme společným shromážděním v neděli a pokračovali s plným programem od pondělka až do čtvrtka. Po celou dobu byli s námi v týmu mladí Estonci a také Rusové resp. Ukrajinci, s kterými jsme mluvili anglicky a kteří nás podle potřeby překládali do estonštiny a ruštiny. V Tapě, bývalém ruském posádkovém městě, žije vedle Estonců snad až 50 % Rusů a Ukrajinců a proto je překlad nejen do estonštiny, ale i do ruštiny velmi důležitý. Chválili jsme společně našeho Pána, měli společenství, evangelizovali na různých místech ve městě a připravovali programy na večer. Početný tým dospělých připravoval jídlo od snídaně až po večeři.

Odpoledne jsme na ulicích „hledali poklady“, modlili se s lidmi a zvali děti i dospělé na večerní programy. Pozvánky na programy v estonštině a ruštině jsou dokumentovány na naší webové stránce, kategorie „Misie v Estonsku“, téma [„Výjezdy TAPA v r. 2014“](#). Zde je také program hlavních dní a řada zajímavých zpráv a osobních svědectví účastníků výjezdu.

Můj osobní zážitek z hledání pokladu byl mladý kluk na kole, snad 14 let starý. Má vodítka byla: dětské hřiště, černé tričko, zelená barva, žluté kolo, kluk a problém v jeho duši. Stojíme u hřiště, díváme se kolem - a tam zrovna jede kluk na žlutém kole! Skoro za ním utíkám, zastavuje, byl to Rus z Tallinnu a musel ještě ten den nazpět. Marina z týmu mu překládá do ruštiny. Vysvětluji, co děláme, čtu a ukazuji mu ta vodítka, další v týmu měli ještě něco, co souhlasilo. Pak se ho ptám, jestli nemá problémy „in his soul“. On na to: „intim?“ „Ano. Smím se s tebou modlit?“ Směl jsem a modlil se. Že má problémy na něm bylo poznat, koktal. Marina mi pak řekla, že při mé modlitbě plakal. Tak moc jsem při modlitbě cítil, jak ho Bůh miluje!

Večerní tříhodinové programy začínaly hudbou, tancem a prezentacemi. Potom jsme připravili pro děti a mládež čtyři jedenapůlhodinové workshopy: výtvarnictví, tanec, drama a sport. Počet dětí ze dne na den stoupal, poslední den jich bylo při soutěžích nazvaných „Olympiáda“ přes 50. Ke konci každého večera jsme se zase sešli ve stanu, hráli hudbu, viděli výstupy některých workshopů (tanec, drama) a slyšeli svědectví.

První večer ke konci jsem se sedmiletým Toomasem hrál biblický příběh o ztracené ovečce a Jonas pak příběh vysvětlil a vyzval děti, aby přišly k nebeskému pastýři a přijaly ho do svých srdcí. Bylo to krásné vidět, jak děti a mladí lidé reagují. Druhý večer ke konci hrál skoro celý tým biblický příběh o ztraceném synu. Na následující výzvu opět děti reagovaly a přijaly nebeského Otce. Třetí večer ke konci jsme se s dětmi a mladými lidmi, kteří chtěli, modlili. Rozestavili jsme ve stanu sedm židlí a udělali sedm modlitebních skupin, vždy s jedním nebo dvěma českými modlitebníky a s jedním estonským a ve třech skupinách i s jedním ruským překladatelem. Děti přicházely po jednom. Hlavně menší děti přijímaly modlitby a požehnání s požítkem. Ve stanu byli také někteří rodiče a ti také přicházeli dopředu. V modlitební skupině, ke které jsem byl přivolán, byla ruská žena, která potřebovala vnitřní osvobození. Měla v minulosti co do činění s jakýmsi asijským okultním duchem. Ducha se zřekla, byla od něj osvobozena a vydala svůj život Ježíši!

Paralelně k dětským a mládežnickým programům letos probíhaly programy pro dospělé. Ve slavnostně vyzdobeném hlavním sále metodistického kostela seděli pozvaní a také spontánní hosté za prostřenými stoly a byli obsluhováni početným týmem služebníků z několika církví pod celkovým vedením Külvi Kivisildové. Program obsahoval písně, hudbu, mnohá svědectví o životě s Kristem a na závěr i osobní modlitby. Na tomto programu se podíleli také jednotlivci z našeho týmu.

Chtěl bych na závěr shrnout, proč považuji výjezd Tapa 14 za snad nejlepší. Především to byl náš tým, úžasně motivovaný, kreativní, disciplinovaný a „štavnatý“. Z Jeseníka na Moravě přijela vlastně kompletní chválicí skupina!

Tým mladých Estonců byl početný, stabilní po celé dny a velmi motivovaný. Také Estonci měli kompletní chválicí skupinu. Jsme z nich pořád ještě nadšení! Toomas, Külvi a další dospělí byli úžasně angažovaní a dlabačky jsme dostávali od rána do večera!

Při výjezdech Tapa 12 a Tapa 13 jsme přespávali a připravovali se v usedlosti Karitsa vzdálené 25 km od Tapy. Letos jsme byli všichni ubytováni na několika místech v Tapě, nemuseli jsme dojíždět a tím byl výjezd mnohem koncentrovanější.

Úplně poprvé jsme měli speciální program pro dospělé a ten se díky angažovanosti estonského přípravného týmu opravdu povedl.

Už potřetí bylo počasí skvělé a baltické moře teplé.

Nezbývá než poděkovat všem přímluvcům a hlavně našemu Pánu a Bohu, který nám dal lásku pro Estonsko a jeho obyvatele. Děkujeme Bohu za zdaření výjezdu a jsme zvědaví, jak nás povede příští rok. TAPA 15 se už připravuje!

www.go-east-mission.net, září 2014

Německá verze [zde](#)

Estonská verze [zde](#)